

Lisette Venselaar (33) verhuisde in 2008 naar de Franse Lot, waar ze met haar vriend Arjan (40) een gastenverblijf opende. In at Home schrijft ze over haar avonturen.

Lokale parels

Langzaam ontwaken wij hier op het Franse platteland uit onze diepe winterslaap. Overall worden de luiken weer opengeslagen en op de terrassen wagen de eerste toeristen zich aan een café au lait in de lentezon. De wollen dekens, die ons tijdens de wintermaanden bij het haardvuur lekker warm hielden, zijn opgeborgen. De stapels gelezen boeken hebben een plekje gekregen in de boekenkast. De hoogste tijd om er weer eens lekker op uit te trekken. Ons 2e seizoen staat voor de deur en ik wil nog wat nieuwe ideeën opdoen voor uitstapjes. Aan grote trekpleisters is in deze omgeving geen gebrek. Het pelgrimsoord Rocamadour en het Anton Pieck-achtige stadje Sarlat liggen op een steenworp afstand. Maar ik vind het juist leuk om

ook tips te geven over plekje die je niet snel terugvindt in de reisgidsen. Zo is hier in de omgeving bijvoorbeeld een prachtig meer te vinden, waar je zelfs hartje zomer weinig badgasten treft. Toch vrij uniek in één van de meest toeristische streken van Frankrijk. Gelegen

“De geiten laten zich langzaam en onwillig naar de overkant dirigeren”

tussen de heuvels doet het mij altijd nog het meest denken aan zo'n Oostenrijks bergmeer. Deze dagtocht werd afgelopen seizoen dusdanig goed ontvangen dat onze gasten het zelfs onderling aan elkaar doorgaven tijdens het diner!

De beste methode om dit soort leuke bestemmingen te vinden is door gewoon in de auto te stappen en lukraak kleine weggetjes in te slaan. Afgelopen week ontdekte ik zo per ongeluk een parel van een 'sluip-door-kruip-door'-route. Een kronkelweg loopt onder overhellende rotspartijen door richting een klein gehucht met een indrukwekkend kerkgebouw, ingeklemd tussen twee enorme rotswanden. Via een algemene doorgaande weg is deze plek ook wel te vinden, maar bij het maken van toer-tochtjes is het vaak de route zelf die het de moeite waard maakt. De terugweg blijkt gestremd door een kudde geiten, die zich onwillig en vooral langzaam door de lokale herder naar de wei aan de overkant laten dirigeren. Gelukkig had ik geen haast en gelijk even tijd om mijn nieuwe vondst te noteren in mijn agenda. Tja, als je kleine binnenweg-

getjes neemt dan is de kans natuurlijk groot dat je met dit soort boeren tafereelen te maken krijgt. Prachtig toch?! Dit is voor mij in ieder geval het échte Frankrijk gevoel.

Kijk ook op www.lapanacee.nl